

*Laimīgā
zeme*

Līgatnes

Novada Ziņas

LĪGATNES NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

17. jūnijs 2020

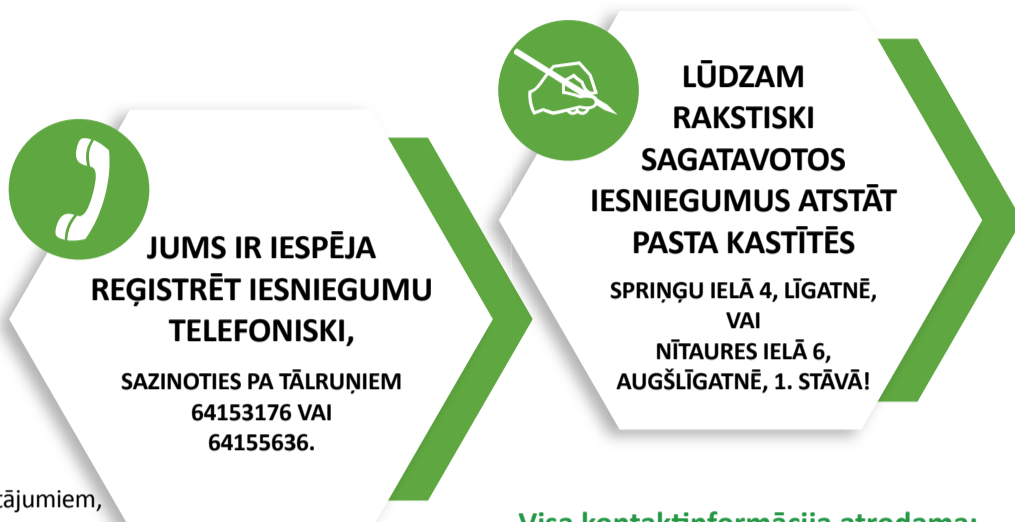
Nr. 6 (159)

Līgatnes novada dome

**nepieņem
iesniegumus
klātienē!**

Aicinām iedzīvotājus
pašvaldībai adresētos iesniegumus
sūtīt elektroniski uz e-pastu:
novadadome@ligatne.lv

Lai saņemtu atbildes uz sev interesējošiem jautājumiem,
kā arī pašvaldības speciālistu konsultācijas,
aicinām ar pašvaldības darbiniekiem sazināties elektroniski.

Visa kontaktinformācija atrodama:
www.ligatne.lv.

Saudzēsim sevi un savus tuviniekus, izmantojot digitālās iespējas formalitāšu kārtšanā!

JŪNIJS

*Es piederu vasarai,
Smaržīgai zālei
Un nebēdnim vējam,
Kas iepūš man sejā tik mīlīgu
dvesmu.
Es piederu ziediem un noņļautai
zālei,
Kas pāri par visu ceļ sapņainus
tiltus –
Tik spilgtus, tik siltus.
Es piederu vasarai...*

Jūnija jubilāri

Inese Gribuste
Raivo Nežborts
Līga Višņevska
Raimonds Briedis
Viktors Cīrulis
Jānis Grosfogels
Gints Kažemaks
Sandra Lipska
Dina Puharte-Zicmane
Ēriks Vecgailis
Andris Viksnītis
Gundars Bītenieks
Biruta Svīle
Silvija Viksniņa
Jeļena Židkova
Jaņina Grigorjeva
Jānis Viksne
Ārija Akmentiņa
Jānis Jermalovičs
Anita Karpikoviča
Mudīte Lence
Vanda Zamaiča
Vija Jansone
Vera Kraukle
Elga Berga
Antonija Bieziņa
Ženija Baumane
Vija Bērziņa
Ingrīda Nežborte
Edīte Dunde
Regīna Višņevska
Vilma Kalniņa
Gina Vaivoda
Aivars Kalniņš
Modris Sagamežs
Jānis Strante
Ilga Plūme
Mirdza Strazdiņa
Pēteris Maņšins
Aija Kaminska
Ojārs Palejs
Jānis Kupčs
Jānis Sika
Undīne Strazdiņa
Brigita Kauliņa
Ārija Pinkovska
Elena Venckus

21. jūnijā

7:00 Latvijas Radio 2 projekts "Gadsmīta garākā Līgo dziesma"
kopā ar jaukto kori "Līgatne" /Gaujmalā pie pārceltuves/

15:00 Muzikālais palaunags ar pūtēju orķestriem "Cēsis", "Dikļi",
"Bauska" un "Latvijas Universitātes Pūtēju orķestri"
un Līgatnes uzņēmējiem /Ap dīķi/

17:00 Tradīciju taka /Pie kultūras nama/

23:00 Brīvdabas kino pikniks "Limuzīns Jāņu nakts krāsā"
ar SUP dēļu nomu /Ap dīķi/

23.-24. jūnijā

Brīvdabas pastaigas spēle www.aizej.lv "Esi vērīgs Līgo vakarā!"

Paldies par atbildību

Līgatnieši! Pagājis interesants laiks, ko laikam savā dzīvē bija pieredzējis retais. Ārkārtējā situācija visā valstī, kas sākotnēji vairumam lika nodrebēt, bet ar ko pamazām saradām.

Pasaulē klejo daudzas domu apmaiņas, vai šie ierobežojumi bija adekvāti. Dažādas savvēstības teritorijas apšauba to lietderīgumu, bet mana pārliecība ir tāda, ka vecmāmiņas mācītāis – „Sargi pats sevi, tad arī Dieviņš tevi sargās” – ir pareizākais risinājums.

Mēs Līgatnes novadā, laikus paredzot potenciālos draudus, izvēlējamies, manuprāt, pareizu stratēģiju – būt piesardzīgiem, bet neļauties panikai un maksimāli maz ierobežot saimniecisko darbību, kas vēlāk negatīvi atsauktos uz ģimeņu ieņēmumiem un labklājību. Ar visaugstāko atbildības sajūtu vēlos pateikties katram uzņēmējam, katram novada iedzīvotājam, ka kopēji atbildīgā rīcībā esam pārvarējuši šo sērģu.

Vēlos uzteikt mūsu uzņēmējus, kuri raizinājums, lai turpinātu darbību, nodrošinot klientu apkalpošanu un savu darbinieku ģimeņu labklājību. Šis laiks pierādīja, ka netradicionāli un radoši risinājumi spēj uzveikt katru problēmu. Pateicība novada iedzīvotājiem, kuri, izjūdami neierastas neērtības, spēja būt saprotoši un nogaidoši risinājumam.

Vislielākā atzinība, lai sasniedz tos, kuri šai laikā lika lietā visas savas pūles un prasmes, lai palīdzētu grūtībās nonākušajiem līdzpilvēkiem. Paldies vidusskolas direktorei un visai saimnieciskajai komandai par īpaši rūpīgi izvēlētajām pārtikas pakām mūsu bērniem. Paldies sociālā dienesta komandai, kas nesavtīgi sekoja katra novada iedzīvotāja vajadzībai, paldies mūsu pašvaldības atbildīgajām sekretārēm – Līvijai un Anitai, kuras iznesa visu smagumu un neļāvas izmisumam.

Paldies, līgatnieši! Turpinām!

Ainārs Šteins,
Līgatnes novada domes
priekšsēdētājs

No 3. jūnija pieejami visi valsts apmaksātie plānveida veselības aprūpes pakalpojumi

Nacionālais veselības dienests (NVD) informē, ka sākot ar 3. jūniju, pieejami visi valsts apmaksātie plānveida ambulatorie un stacionārie veselības aprūpes pakalpojumi. Vienlaikus ārstniecības iestādēs tiek saglabātas stingras epidemioloģiskās drošības prasības, savukārt, iedzīvotājiem, pirms došanās pie ārsta vai uz izmeklējumu, joprojām spēkā iepriekšējā kārtība – iepriekš jāsaņem un jāvienojas par vizītes laiku un bez iepriekšēja pieraksta doties nedrīkst.

Izsludinātās iepirkuma procedūras:

- Iepirkums – „Dabaszāģes piegāde Līgatnes novada pašvaldības vajadzībām”.
- Iepirkums – „Dīzeļdegvielas piegāde SIA „Līgatnes komunālserviss” vajadzībām”.
- Iepirkums – „Degvielas iegāde Līgatnes novada domes un tās iestāžu, kapitālsabiedrību vajadzībām”.

Noslēgušās iepirkumu procedūras:

- Cenu aptauja – „Ķempju un Paltmales kapliču jumta seguma atjaunošana”. Līguma slēgšanas tiesības piešķirtas SIA „EKKERS” par summu 9 463,59 EUR bez PVN.
- Cenu aptauja – „Mēbeļu izgatavošana un piegāde Līgatnes pilsētas bērnu dārza vajadzībām”. Līguma slēgšanas tiesības piešķirtas SIA „JA Furniture” par summu 1 878,00 EUR bez PVN.
- Cenu aptauja – „Līgatnes novada vidusskolas bibliotēkas telpu remonts”. Līguma slēgšanas tie-

sības piešķirtas SIA „EKKERS” par summu 7 484,54 EUR bez PVN.

- Cenu aptauja – „Planšetdatoru iegāde Augšlīgatnes Jaunās sākumskolas vajadzībām”. Līguma slēgšanas tiesības piešķirtas AS „Capital” par summu 9 950,00 EUR bez PVN. Līguma ietvaros tiks piegādāti 20 planšetdatori mācību procesa nodrošinājumam.

Citas aktualitātes:

Atsākoties būvniecības un remontdarbu sezonai, atgādinām, ka zemes vienība pie un ap Līgatnes pilsētas vēsturiskās koka apbūves daudzdzīvokļu mājām ir dzīvokļu īpašnieku kopīpašums un, lai arī ar sētiņām, apstādījumiem un citādi dzīvokļu īpašnieki ir „novilkuši” iedomātas privātpašuma robežas, jebkura izbūve vai pārbūve piemājas zemē (malkas novietnes, lapenes, lieveņi, utt.) ir jāsaņem ar visiem dzīvokļu īpašniekiem un būvvaldē. Tāpat atkārtoti lūdzam vērtēt vēsturiskās daudzdzīvokļu ēkas kopskatu un ietekmi uz ēkas tehnisko stāvokli pēc jūsu plānotās

vai jau veiktās izbūves, remontdarbiem vai teritorijas labiekārtošanas darbiem. Īpaši nopietni jāattiecas uz piebūvēm daudzdzīvokļu ēku koka fasādei, kas var radīt būtiskus un straujus koka konstrukciju bojājumu riskus, nenodrošinot pareizu lietus ūdens atvadi un koka konstrukciju žūšanas iespējas.

Līgatnes pilsētas vēsturiskā koka apbūve ir Eiropas nozīmes arhitektūras piemineklis nevis tādēļ, ka Līgatnes novada dome tā nolēma, bet tādēļ, ka paši Līgatnes iedzīvotāji šīs ēkas līdz mūsdienām ir saglabājuši, būtiski neizmainot to vēsturisko veidolu, tādējādi ierakstot mūsu pilsētu Eiropas mēroga tūrisma ceļvežos kā unikālu vietu, ko vērts redzēt. Šī apbūve, ko ietver krāšņa daba, ir ļāvusi mūsu novadam piesaistīt tūrisma pakalpojuma ņēmējus, tādējādi vietējai kopienai paverot papildus nodarbošanās un uzņēmējdarbības iespējas. Šobrīd, ņemot vērā plašo būvmateriālu (arī būvniecības atlikumu) un būvniecības risinājumu iespēju klāstu, kā arī pieaugot materiālajai labklājībai, ir novērojama aktīva koka daudzdzīvokļu ēku dzīvokļu īpašnieku

vēlme paaugstināt savu personisko komfortu un/vai vienkārši atjaunot nolietotās būves vai piebūves. Ja šajā brīdī aizmirsīsim vēsturiskās vērtības un arhitektonisko kopskatu, tad šis apbūves komplekss strauji zudīs vai paliks neinteresants.

Uzskatām, ka dzīvošana šajā arhitektūras ansamblī ir ne tikai apgrūtinājums, ierobežojums un dažkārt neērtības, bet arī liels gods un vērtība ar iespēju spordināt un rūpēties par pilsētas (savu, mūsu) vēsturisko tēlu, tādējādi atspoguļojot vietējās kopienas savstarpējo līdzatbildību, ģimeniskumu un tradīcijas.

Pateicamies vēsturiskās koka apbūves daudzdzīvokļu ēku īpašniekiem, kuri, savstarpēji vienojoties, ir spējuši saglabāt sakoptu ēkas fasādi un teritoriju, kā arī pašvaldības būvvaldē regulāri saskaņo savas plānotās darbības ēkas teritorijā.

Darbīgu, saules pilnu vasaru
vēlot,
Egils Kurpnieks,
Līgatnes novada domes
izpilddirektors

Līgatnes novada Sociālais dienests informē, ka no 10. jūnija atsāk klientu pieņemšanu dienesta telpās

Nītaures ielā 6, Līgatnes pagastā un Sprīņu ielā 7, Līgatnē.

Klientam iepriekš jāpiesakās pie konkrētā speciālista, zvanot pa tālruni:

Speciālists	Amats	Tālrunis	Pieņemšanas dienas, laiks, vieta
Iveta Viļumsone	vadītāja	26533188	Ceturtdienās 9:00 – 12:00 Nītaures ielā 6, Līgatnes pag.
Sarmīte Dāniele	sociālā darbiniece darbam ar ģimenēm ar bērniem	29414465	Pirmdienās 9:00 – 12:00 Nītaures ielā 6, Līgatnes pag.
Velita Solnceva	sociālā darbiniece darbam ar pilngadīgām personām	29414465	Otrdienās 13:00 – 16:00 Nītaures ielā 6, Līgatnes pag.
Santa Rudmīze	sociālā darbiniece darbam ar senioriem, aprūpes mājās pakalpojuma koordinatore	29392952	Trešdienās 9:00 – 12:00 Nītaures ielā 6, Līgatnes pag.
Baiba Putniņa	sociālās palīdzības organizators (pabalsti, trūcīgas vai maznodrošinātas personas statusa noteikšana)	64155587	Pirmdienās 9:00 – 12:00 Nītaures ielā 6, Līgatnes pag. Trešdienās 9:00 – 12:00 Sprīņu ielā 7, Līgatnē Ceturtdienās 9:00 – 12:00 Nītaures ielā 6, Līgatnes pag.
Ilze Serģe	psihologs	64155587	Pirmdienās 9:00 – 14:00 Trešdienās 14:00 – 19:00 Nītaures ielā 6, Līgatnes pag.

Iveta Viļumsone,
Līgatnes novada Sociālā dienesta vadītāja

Par nodarbināto personu pieteikšanos mācībām, profesionālās kompetences pilnveidei

Ņemot vērā, ka vēl nav apstiprināti 2016. gada 15. jūlija Ministru kabineta noteikumu Nr. 474 „Darbības programmas „Izaugsme un nodarbinātība” 8.4.1. specifiskā atbalsta mērķa „Pilnveidot nodarbināto personu profesionālo kompetenci” īstenošanas noteikumi” grozījumi, Eiropas Sociālā fonda (ESF) projekta „Nodarbināto personu profesionālās kompetences pilnveide” ietvaros strādājošo pieteikšanās attālinātajām mācībām provizoriski plānota jūnija beigās, un pieteikšanās būs aktīva 16 dienas.

Plašāka informācija par izglītības iestādēm izsludinātajām atlasēm, mācību vajadzībām, iesniedzamajiem dokumentiem kā arī cita noderīga informācija pieejama mājaslapā www.macibaspieaugusajiem.lv

Sabiedrību jau esam informējuši, ka ļoti sparīgi skolā īstenojam Vidzemes plānošanas reģiona projektu „Energiefektīva skola”, kas norisinās sadarbībā ar programmu „EFFECT 4 Buildings”. Dalībai projektā mūs pieteica Līgatnes novada pašvaldība, atzīmējot, ka par ietaupītajiem līdzekļiem skola varēs iegādāties kādu energiefektīvu pirkumu. Konkursā ieguvām 4. vietu, palikām uzreiz aiz J. Cimzes Valkas ģimnāzijas, bet priecēja ietaupītā naudas summa – nedaudz virs 2 000 EUR. Nākamais solis – kur un kā tērēsim šos līdzekļus? Te nu daudz nebija jādama, jo katru dienu, ejot skolā, mazajā priekšstelpā nereti vien mūs sagaidīja pa durvju šķirbām salījušais lietus, bet ziemā – pat sapūstais sniegs! Tagad mums ir masīvkoka durvis ar stikliem un ar sliekšni. Līdzekļi sanāca arī iekšdurvju restaurācijai. Nedaudz būs jāpierod pie durvju vērtnes – tās tagad vērsies uz otru pusī, atbilstoši drošības noteikumiem!

Saiva Vītola,
Līgatnes novada vidusskolas
direktore

Kā es pazīstu Līgatni

Rasma Vanaga

5. turpinājums. Sākums LNZ
2020. gada februāra Nr. 2, marta
Nr. 3, aprīļa Nr. 4, maija Nr. 5.

Līgatnes novada baznīcas

Vadot ekskursijas pa Līgatnes pilsētu kopš 2006. gada, bieži vien tūristi dienas beigās jautā – bet jūs neko nepastāstījāt par baznīcām Līgatnes pilsētā? Tad seko mana atbilde – nepastāstīju tādēļ, ka pilsētā nevienas baznīcas nav. Laika gaitā man ir nācis aizdomāties, kādēļ tā, bet īstu atbildi neesmu atradusi.

To nevar teikt par Līgatnes novadu, tādēļ centīšos pastāstīt to, ko esmu uzzinājis no dažādiem avotiem 15 gadu garumā un no savas pieredzes.

Ķempju baznīca

Ķempju baznīca – Līgatnes pilsētas un novada luterāņu dievnams – mūsdienās atrodas Līgatnes novada Ķempjos – 2,3 km no Līgatnes pilsētas centra uz Ieriķu pusi, blakus Jaunķempju muižai.

15. gadsimtā sākās muižu iekārtošana Siguldas pilsnovadā, kur 1556. gadā iekārtoja Siguldas pilsmuižu. Ramas muiža, Paltmales muiža, Jaunķempju muiža veidojās patreizējā Līgatnes novada teritorijā. Visa šo muižu teritorija bija piederīga pie Siguldas pilsdraudzes.

Ķempju baznīcas pirmsākumi meklējami tālā senatnē. Pēc rakstīto avotu ziņām pie Incēniem Livonijas laikā 1669. gadā Siguldas pilsdraudzes pašā malā atradusies kapela, pēc tautas nostāstiem – koka baznīciņa, ar salmu jumtu, kas vēlāk pārvesta uz Ķempjiem. Pati baznīciņa bijusi koka guļbūve ar atsevišķi stāvošu zvanu tornīti. Zvanu pārveda uz Ķempju baznīcu, bet 1937. gadā, kad arhibīskaps iesvētīja jaunu zvanu, tas aizvests uz Rīgu, uz muzeju.

Siguldas draudzes hronikā Siguldas baznīcas grāmatā (LCVA 235. fonds, 3. apraksts, 201. lieta, E. Ceskes kunga tulkojums) vairākkārt rakstīts par šo baznīciņu: „Tā pārceļšana tās no zemniekiem ex propus uzceltās, tai 1730. no praeposito Neuhausenie svētītās, Inatius kapelas, kur tā senāk atradās, tika uzdotā 4 gadu laikā pabeigta, pie kā arī tās Ludes un Nurmis muižas zemnieki savu palīdzību ir apsolījuši.” Taču tas nav izdevies, jo 1802. gada 26. oktobrī ir atkal ieraksts: „Tās Ignatius kapelas pārceļšana uz Toma kalnu pārliecīgo grūtību dēļ uz zemnieku lūguma pamata atlikta: nolēma uzcelt sakristeju un to uz turieni vedošo ceļu uzlabot.” Ieraksts arī, ka „1804. gadā tai 14. December mirst tas Jaunķempju muižas Liel- Incēnu saimnieks Mārtiņš pēc tam, kad tas no viena traka vilka sakosts ticis.”

Par Incēnu baznīcas zīmējumu, kuru zīmējis Levīts, ir vēstīts Viestura Lūsiņa (dzimis 1923. gadā Līgatnē, miris Līgatnē, bijis „Veckārbes” māju saimnieks) atmiņu stāstā, ko pierakstījis Indra Čekstere 1986. gada 23. janvārī:

„Levīts bija „Mazincēnu” saimnieks, viens pats dzīvoja, otrs brālis bija „Lielincēnos”. Tēvi ugunsdzēsēju biedrībā – tur bijuši labi pazīstami, Levīts dāvināja man to fotogrāfiju, pār- fotografējis Cēsīs savus zīmējumus, apmēram 1939. gadā dāvināja. Tad Levīts bija apmēram 80 gadus vecs. Viņš veda ļoti noslēgtu dzīvi. Viņam bija milzīga bibliotēka, pirmās avīzes. Fotogrāfijā 2 zīmējumi - Lielincēnu mājas baznīca (1893. gads) un Kārļu pagasta Krusta skola (1894. gads). Zīmējumi bija „Mazincēnos” pie sienas, darināti melnbaltā tehnikā. (Stāstītājs labi atceras baznīcas zīmējumu) Pār- fotografēti 1935. gadā. Pa pamatiem Incēnu baznīcai sastādītas eglītes.

„Ķempju koka baznīca pirmoreiz minēta 1669. gadā, vēlāk 1789. g. Siguldas draudzē kā Sv. Ignata kapela. Kapela atradusies pie Incēnu mājām, tā viduslaikos bijusi koka celtnē ar salmu jumtu (pēc tautas nostāstiem). Incēnu baznīciņa nojaukta ap 1910. gadu” – tā rakstīts bukletā „Ķempju evaņģēliski luteriskā baznīca”, 2006.

1819. gada pavasarī Vidzemē pasludināja dzimtbūšanas atcelšanu. Tajā pat laikā Paltmales pagastā sākusies brāļu draudžu darbība (par to nedaudz vēlāk).

Pie „Incēnu” mājām atrodas viduslaiku kapsētiņa, kur labi saglabāties liels piemineklis ar vairākiem iestrādātiem krustiņiem. Ir vairāki nostāsti, bet, manuprāt, to vislabāk raksturo Melānija Vanaga savā darbā „Dvēseļu pulcēšana”:

„... ir tikai nostāsti un minējumi. Viens no tiem - Incēnu mājas bijušā kalpa Gabrāna, kurš vēl tagad dzīvo turpat Incēnos. To viņam esot stāstījis pats šīs mājas saimnieks Levīts, kurš izsūtīts un Sibīrijā nomocīts.

Tas noticis 1820. gada Lieldienās, kad uz Incēnu baznīcu solījis atbraukt Rīgas mācītājs, lai pasludinātu Vidzemes zemnieku brīvlatīšanu. Šajā Lieldienu rītā uz baznīcu posusies arī tuvējo Viēļu māju (Iepretim Zvārtes iezim – R.V.) kalpa sieva ar saviem septiņiem bērniem, un visi aizgājuši. Pēc pusdienas gaidīti atpakaļ mājā, bet nesagaidīti. Māju ļaudis sākušas makt bažas, jo Amadā bijis pats ledus iešanas laiks, bet Incēnu baznīca – upes viņkrastā. Vīri gājuši uz brasla vietu lūkot, kas

Mācītājs Brēdermanis Ķempju baznīcā 30.gados. Līgatnes fotoarhīvs.

Jaunuzceltā Ķempju baznīca. Līgatnes fotoarhīvs.

noticis. Jā, kur vienmēr piesiets stāvējis bullīts (vienkoča laiva), tās tur vairs nebijis. Arī viņkrastā tā nebijis. Bet ātrā straume pa upi nesa ledus blukus. Māti un visus bērnus atrada lejāk krūmainā ielīcī pie Zvārtes iezā.

Amadas upurus glabāja nākošajā svētdienā turpat Incēnu kapsētiņā pie baznīcas. Izvadīja tas pats mācītājs, kura brīvības vēsti klausīties bija braukusi Viēļu kalpa sieva ar bērniem. Visus apglabāja vienā kapā. Beidzot svētīšanu, mācītājs aicināja sameklēt akmeņkali, kas izkalta piemiņas krustu, ko viņš pats atkal atbraukšot iesvētīt.

Krustu izkala no turpat tuvā Dančupītes šūnakmens. Palielu, platu, kas bija domāts mātei un lielajai krustā iecirsti mazie krustiņi – bērniem. Šis krusts vēl tagad stāv zem liela veca ozola, tikai nedaudz jau

apdrupis un apsūbējis. Tāds ir Incēnu Gabrāna stāsts un bez upuru vārdiem. Viēļu kalpu vārdiem un arī traģiskajam notikumam vajadzētu būt ierakstītam Ķempju Baznīcas grāmatā, bet taisni tā it kā neesot arhīvā. Viēļu toreizējais saimnieks saucies Levits un bijis Incēnu Levītim rada.”

Gatavojot šo rakstu pārskatīju internetā pieejamo www.lvva-raduraksti.lv, un tiešām – baznīcas grāmatas Siguldas draudzē nav pieejamas no 1776. līdz 1834. gadam.

1837. gada septembrī ticis likts pamatakmens jaunai baznīcai Jaunķempju un Paltmales novadu ļaudīm, jo vecais Incēnu lūgšanu nams bijis sabrukuma stāvoklī un nav vairs lietojams. Līdzekļus devusi Pēterpilī dzīvojošā grāfiene fon Borha (von Borch).

1841. gadā ar Jaunķempju muižas īpašnieku fon Ikskilu dzimtas palīdzību pašreizējā baznīcas atrašanās vietā tikusi uzcelta jauna mūra baznīca. 1841. gada 14. septembrī ticis noturēts pēdējais dievkalpojums Incēnu baznīciņā, un tad pat iesvētīta Ķempju jaunā baznīca.

1849. gada 6. janvārī iesvētīta altāra bilde „Augšāmcelšanās” (Autors – Artūrs Torbss). Autors vārdu izdevās izlasīt tikai nesen, līdz tam uzskatīja, ka autors nezināms). Pēc „Slavēku” Jāņa Leikarta, pagasta rakstveža jeb skrīvera atmiņām. Jānis Leikarts dzimis 1827. gadā un bijis „Slavēku” māju saimnieks, kurš 1900. gadā sarakstījis „Atmiņšanos grāmatu”. 1864. gadā pēc Ķempju lūgšanu nama pārdevēšanas par Siguldas draudzes filiālbaznīcu tās izskats tuvināts baznīcai – piebūvēts tornis par 100 latviešu un vācu draudzes saziēdotiem līdzekļiem.

1872. gada 10. maijā plosījies viesuļvētra un gandrīz līdz pamatiem noārdījusi baznīcu. (Citos avotos minēts 1870. gada 10. maijs. - R. V.) Pēc tautas nostāstiem tornis ticis nonests un iedurts blakus zemē. Deviņus gadus dievkalpojumi tikuši noturēti Jaunķempju muižas īpašnieka ierādītās telpās.

No „Slavēku” Jāņa Leikarta „Atmiņšanos grāmatas”: „Tā ka no Ruka varēja redzēt Kalenes, Dravanc ar ir apgāzti, baznīcas ar vairs nava. Baznīca bija mūra pac vaduzis līdz zemei bija izgāzta, gērbakamaram vēl bija reti kaktin un tornis līdz pulksteņam nolauzts un aiznests pāra pūrviet tātū, tievais gals zemē, resnais aukšā, no cita matrijāla ka ērģeles ne druskas. Rukam tie balki aiznesti kādi ¼ verstes, cits bija stāvu, cits guļu. Tāpat Ramas muiža ar bija apgāzta un pie Cēsīm

Blusa muiža. Tad nāce no Rīgas Brūga tiesa to skādi aplūkat un tad bija miers kamēr apsejas. Tad bija visiem saimniekiem jādod cilvēki, vai vīrs vai sieva, janofīra visi salmi un balki jāpieved. Tad nāce no Rīgas zaldati taisīt, un tika no Rīgas viņiem vesta pārtika.

Bet baznīca palika netaisita vēl 12 gad, tadēļ, ka paltmalieši gribēja tur kur ir viņiem skola. Tad bija tiesašan, tad nāce no valdības pavele, ka citur nedrīkst baznīcu taisīt ka tami vietā, kur ir apgāzta. Tad Ķempes Baron deve vien istab, kur dieva vārdus turēt kamēr baznīcas nebija.

Tad uztaisīja atkal jaunu mūra, kuru iesvētīja 1882. gada 31. oktobrī, altāra bildi iesvētīja 1894. gada 6. janvārī. Ērģeles iesvētīja 1888. gada 9. oktobrī. Mācītājs Girgenšons mira 1891. gada 25. septembrī. Viņu Kārlis Kreicmanis baznīcu sāka turēt 1899. gada 10. martā.”

1882. gada sākumā plašā Volfu dzimta, kuriem Jaunķempju muiža piederējusi no 1856. gada, par saviem līdzekļiem likusi celt jaunu mūra baznīcu ar 600 sēdvietām. Jaunā Ķempju jeb Incēnu baznīca tā pašā gada 31. oktobrī iesvētīta.

Pēc Jaunķempju īpašnieka Zigmunda Gotlība fon Volfa otrās sievas Annas Karolīnas Mellinas nāves 1883. gadā baznīcas altārdaļas logos tikušas iebūvētas divas krāšņas vitrāžas ar Volfu un Mellinu ģērboņiem. Padomju varas gados šīs greznās vitrāžas bija cietušas. Restaurācija ilga vairākus gadus. 2018. gada 2. aprīlī, otrajās Lieldienās, tika atklātas un iesvētītās restaurētās Ķempju baznīcas vitrāžas. Atjaunošanas projektu vadīja bijusī Ķempju draudzes ērģelniece - līgatniete Ilze Kūle (dzimusi Akmentiņa), vitrāžas restaurāciju veica Aigars Roziņš.

Ķempju baznīcas galvenais cēlājs bijis Pēteris Meņģelis (vecākais) ar saviem strādniekiem. Neogotiskā stilā celtā Ķempju baznīca izceļas ar harmonisku būvpojumu, gaišu un plašu draudzes telpu. Smailloka logus un durvis akcentē dekoratīvs sarkanu ķieģeļu ierāmējums. Tornī balsta kāpienveidīgi kontrforsī. Kā vienots ansamblis neogotiskā stilā darināts altāris, kancele, kā arī ērģeļu prospekts baznīcas patrona un draudzes priekšnieka Ferdinanda fon Volfa laikā pēc 1882. gada.

Frīdriha Veisenborna būvētās ērģeles, kas iesvētītas 1888. gada 9. oktobrī, pilnībā restaurētas 2005. gadā.

Baznīcas vienjoma draudzes telpu pašlaik grezno Čikāgā dzīvojošo latviešu Ādolfā un Grietas Grabažu 2001. gadā Ziemassvētkos dāvinātās Lietuvā izgatavotās lustras. Šīs lustras ir veltītas tēva Rūdolfa un mātes Emmas piemiņai. Iepriekšējās greznās lustras nozaga garnadži. Vairākus gadus baznīcā bija vienkāršas koka lustras.

Baznīcas tornī dievkalpojumus iezvana 1937. gadā Liepājas drāšu fabrikā lietais zvans ar uzrakstu: „Esmu liets Ķempju ev. lut. baznīcai. Mūžīgi skanēs mana dziesma Dievam un atjaunotai Latvijai.”

Pēc Otrā pasaules kara padomju varas gados draudze panīka. Baznīcā bija paredzēts ierīkot stalli, bet, pateicoties ilggadējā draudzes priekšnieka Arvida Miķelsona pūlēm, tas turpinājums 4. lpp.

turpinājums no 3. lpp.

nenotika. Pēckara gados laika zobis un apkārtējie iedzīvotāji atstāja jūtamās pēdas baznīcas interjerā. Sapuva grīda, tika izpostītas ērģeles.

Pēc baznīcas atgūšanas 1990. gadā draudze sāka atjaunot baznīcas interjeru, daļēji arī ērģeles un ērģeļu prospektu. 2000. gada rudenī A. Melbārdis pēc Ēveles un Žeimes baznīcu ērģeļu parauga izgatavoja un uzstādīja 28 prospekta stabules. 2005. gadā ar krāšņu koncertu tika atklātas pilnībā restaurētās F. Veisenborna darinātās ērģeles.

Baznīcas atjaunošanā un tās apkārtnes sakopšanā daudz palīdzējusi Jāņa draudze Čikāgā un Katarīnas draudze Stokholmā, individuāli ārzemju latvieši ziedotāji, kā arī Līgatnes novada iedzīvotāji. Lielu ieguldījumu baznīcas atjaunošanā un uzturēšanā devuši Skaidrīte un Miķelis Alberti.

Ilgus gadus Ķempju baznīcā kalpojis mācītājs Fridrihs Brēdermanis. Pēc veco ļaužu atmiņām mācītājs Brēdermanis bijis mācītājs Ķempju baznīcā jau 20. gadsimta 30. gados, kalpojis līdz 1945. gadam, kad to nomainījis mācītājs Georgs Zālītis. Šie mācītāji bijuši ļoti iecienīti draudzē. Pēc manu vecāku nostāstiem viņu laulības notikušas Ķempju baznīcā 1941. gada 15. jūnijā un viņus laulājis mācītājs Brēdermanis. Mani vecāki arī mūs ar brāli esot kristījuši Ķempju baznīcā, pati to neatceros. Mani abi mazbērni arī ir kristīti Ķempju baznīcā (mācītājs Vasks).

Atceros arī mācītāju Zālīti. Manā bērnībā 20. gadsimta 50. gados pie mums „Vībotnēs” dzīvoja mūsu „labais garīšs” Alvīna Kaņepe (1879. – 25.03.1963.) – vientuļa veca kundze, kura palīdzēja uzaudzināt manu brāli Juri. Bieži vasaras svētdienās viņa gāja kājām cauri mežiem, pa taciņu uz Ķempju baznīcu (senatnē tas bijis ar zirgu braucamais ceļš no „Veclečiem” uz baznīcu). Parasti viņa ņēma mani līdz. Tas bija laukos grūtais kolhozu laiks. No mājās izgājām vai nu basām kājām, vai vecākām tenisa čībām kājās. Labās tenisa čības ņēmām pie rokas līdz. Izgājušas cauri mežiem, šķērsojušas Skalu pīti, nonākušas gandrīz pie Ķempju baznīcas, tad bija jānoslauka kājas, jāuzauj labie apavi, vecie jānoslēpj zem krūmiem, lai atpakaļceļā varam atkal uzvilkt, un tad varējām doties uz baznīcu. Vairākas reizes gadījās būt ne tikai dievkalpojuma, bet arī kāzu ceremonijā, ko vadīja mācītājs Zālītis. Tas bija liels notikums manā lauku meitenes dzīvē. Mācītāju Zālīti sastapu vēl vairāk nekā pirms 20 gadiem Siguldas baznīcā, kad kopā ar vīru Jāni Vanagu apmeklējām dievkalpojumu Siguldas baznīcā.

No Jāņa Ritvara Zicmaņa atmiņām, kas pierakstītas 2006. gada 19. februārī: „1945. gadā draudzei lika izšķirties, kuru mācītāju gribot: vai iepriekšējo Fridrihu Brēdermani vai jauno Georgu Zālīti? Draudze izšķīrās par labu mācītājam Zālītim.”

Līgatnes vecie ļaudis stāsta, ka 30. gados Ziemassvētku dievkalpojumi notikuši Līgatnes papīrfabrikas Saviesīgās biedrības namā. Tos vadījis mācītājs Brēdermanis.

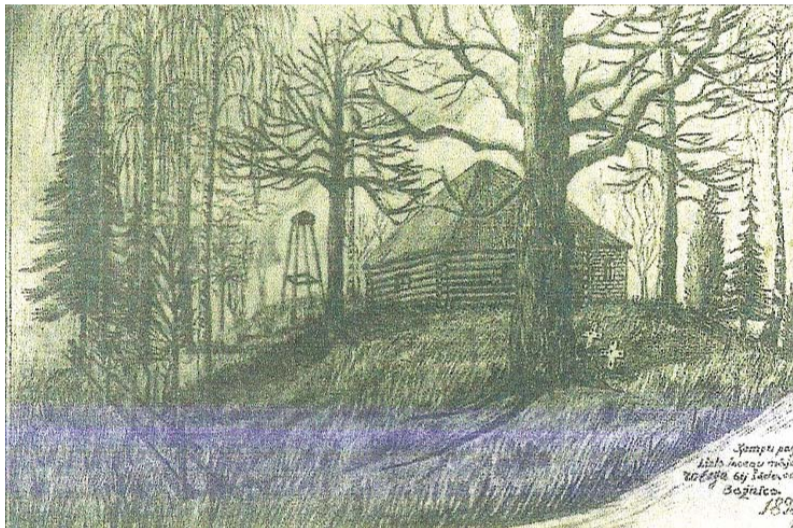
Pēc mācītāja Georga Zālīša Ķempju draudzē no 1962. gada kalpoja Jānis Bērziņš, no 1987. līdz 1990. gadam – mācītājs Jānis

Slāņu lūgšanu nams 1926. gadā. Rasmus Vanagas personīgais arhīvs.

Lielais viesulis sagāzis Ķempju baznīcu 1872. gada 10. maijā. Līgatnes fotoarhīvs.

Incēnu baznīca 1669. – 1901. gads. Levīša zīmējums. Līgatnes fotoarhīvs.

Beģis, no 1990. līdz 2005. gadam – Jānis Vasks, pēc tam līdz 2006. gadam evaņģēliste Ivanda Ceijere, no 2006. līdz 2008. gadam – mācītājs Armands Kondrāts, no 2008. gada – mācītājs Edvīns Rumjancevs, no 2012. līdz 2019. gadam – mācītājs Ainārs Rendors un no 2019. gada 1. septembra atkal mācītājs Edvīns Rumjancevs.

Pēdējos gados ir izveidojusies tradīcija priecēt Līgatnes novada iedzīvotājus ar garīgās mūzikas koncertiem baznīcā. Šeit uzstājušies daudzi pazīstami dziedātāji un mūziķi, kā arī kori. Latvijas Valsts svētki 2009. gada 18. novembris arī tika atzīmēti Ķempju baznīcā ar svinīgu koncertu, jo Līgatnes pilsētas kultūras namā notika restaurācijas darbi.

Par stādīto koku vēsturi pie Ķempju baznīcas savā „Atmiņšanas grāmata” raksta „Slavēku” Jānis Leikarts (dzimis 1827. gadā): „Ta tad 1902. 27 april manc rentnieks ir Jāna kalna izracis uz manu pavēlēšanu 2 ozoli un iestādījis pret baznīcas (Jera?) kammar durim jeb pret baznīcas stūri. Pirmais, ka iet baznīcas grunte iekša pa kreisi roki, uz Martin laimi un otris, tur pat līdzas, uz Pauļa laimi. Ta es savā garā domāju. Ta tad viņi ir stādīti 1902. g. 27 april,

gari bija nepilni 6 pēdi, gana rīkstes resnum. Ja nu Mārtic augs ar Pauli, tad viņi redzes, par viņa mūža laiku uzaugs, ja ar tie ozoli augs. Uz Marti laimi ir 2 klavic ķēka priekša. Rodolpam nau neviena. Martic dzimis 1889. g. 12. maij, Paulis 1900. g. 29 maij, Rodolp 1901. g. 2 august...”

Mārtiņš, Paulis, Rūdolfis Leikarti bija „Slavēku” Jāņa Leikarta mazdēli, kuri izauga lieli un nodzīvoja ilgu mūžu, saimniekodami savās mājās: „Celmājos”, „Dravniekos” un „Slavēkās”. Šodien sava vecvecēva mājā „Slavēkās” saimnieko Ināra Liepiņa, kura jau sasniegusi cienjama vecumu. Interesants stāsts ir par „Celmājiem”. Slavēku Jāņa Leikarta mazdēls Mārtiņš, būdams skolnieks Cēsīs, piedalījies Cēsu skolnieku rotas kaujās, un par to no Latvijas valsts saņēmis zemi mājas celtniecībai. Lai būtu tuvāk pie saviem radiem, viņš uzcēlis dzimtas māju netālu no „Slavēkām”, tagad tur dzīvo viņa dēls Imants Leikarts. Mārtiņa sieva Līvija ir saglabājusi „Atmiņšanas grāmatas” oriģinālu, un vēlāk tā nodota Cēsu muzejam.

Vadot ekskursijas uz Ķempju baznīcu, kopā ar viesiem, esam novērojuši interesantu dabas retumu – divos lielos kokos – liepā un vītola

pāri ceļam, cilvēka augumā augstuma ir ieauguši pilādžīši, kas jūtas tur ļoti labi. Varbūt tā ir svētība mūsu Ķempju baznīcai, lai vairs nekad to neplosītu vētras...

Brāļu draudžu kustība

Brāļu draudžu kustība bija sena reliģiska kustība, kas tagadējās Čehijas teritorijā pastāvēja kopš 14. gadsimta beigām. Brāļu draudžu atdzimšana sākās pēc Lielā Ziemeļu kara beigām 1722. gadā, kad nodibināja Hernhūtes koloniju Saksijā.

Pēc Vidzemes zemnieku brīvlaišanas 1817. gadā brāļu draudžu kustība sasniedza savas darbības virsotni: bija uzcelti apmēram 100 saiešanas nami, un dalībnieku skaits Vidzemē sasniedza 20 000 cilvēku. 1928. gadā Vidzemē vēl bija 50 saiešanas nami, kuros darbojās ap 3 000 cilvēku. Pēc Otrā pasaules kara saiešanas namus likvidēja.

Par brāļu draudžu kustību Līgatnes novadā raksta Valija Šalgunova savā darbā „Skati Līgatnes pagasta vēsturē”: „1819. gadā brāļu draudžu darbība aizsākās arī Paltales pagastā. 1826. gadā „Slāņos” uzcēla brāļu draudzes saiešanas namu. Tas bija vienīgais visā Siguldas draudzē. Latviešu zemnieki cītīgi apmeklēja

saiešanas namus jeb kambarus, jo draudzes vadītāji bija no pašu vidus izvīzīti rokpeļņi. Viņi mācēja rosināt zemniekus uz pašdarbību, modināja pašapziņu, veicināja zemnieku garīgo un politisko attīstību. Brāļu draudžu kustība satricināja ev. luterisko baznīcu, pārņēma pat tās funkcijas – sāka kristīt, laulāt, izdalīt sakramentu. 1861. gadā šai kustībai bija jāpakļaujas konsistorijas prasībām. 19. gs. beigās saiešanas varēja notikt, slēpjoties aiz baptista vārda. Pēc Latvijas valsts nodibināšanas, brāļu draudzes izveidojās par Latvijas ev. brāļu draudžu vienību. 1926. gadā ļoti plaši atzīmēja Slāņu saiešanas nama 100 gadu pastāvēšanas jubileju. Draudzes vadītājs bija Dodu māju saimnieks Jānis Pelkavs. Vēlāk 20.-40. gados dievkalpojumus vadīja mācītāji Nesaule no Nītaures un Birnbaums no Siguldas.”

Līgatnes baptistu draudze

Man dzīvē ir iznācis nedaudz saskarties ar Līgatnes novada baptistu draudzēm. Tas gan bija senākos gados: nedaudz bērniņā un darba gados Līgatnes papīrfabrikā.

No vēstures materiāliem redzams, ka patreizējā Līgatnes novadā bijušas divas baptistu drau-

Ekskursanti Ķempju baznīcā 2012. gadā. Rasmus Vanagas personīgais arhīvs.

Incēnu baznīcas vieta un šūnakmens krusts 2010. gadā. Rasma Vanaga, Juris Lencis, Ruta Pūcite. Rasmus Vanagas personīgais arhīvs.

Ķempju baznīca 2008. gadā. Rasmus Vanagas personīgais arhīvs.

dzes – Paltmales un Līgatnes, kuras vēlāk apvienojās. Divas draudzes izveidojušās vairāku apsvērumu dēļ: Līgatnes draudzi vairāk apmeklējuši strādnieki un katrai draudzei bijušas citādākas atziņas par Svētā Gara izpausmi kristiešu dzīvēs. Gadu gaitā šīm draudzēm ir bijusi raiba vēsture Padomju gados abas draudzes panīkušas, bet 1992. gada 10. aprīlī notikusi Līgatnes baptistu draudzes dibināšanas sapulce, cik var noprast no publikācijām. Līdz 2000. gadam draudzes dievkalpojumus vadījuši viesmācītāji, bet tad par draudzes sludinātāju ordinēts Mārtiņš Rijnieks, kurš vada šo draudzi tālāk. Vairāk par vēsturi var izlasīt „Līgatnes Novada Ziņu” 2015. gada septembra numurā Lindas Skribas rakstā „Ieskats Līgatnes baptistu draudzes vēsturē”.

„1878. gadā Rīgā kristīti pirmie paltmalieši Ansis Andermanis un Andrejs Kļaviņš un viņu laulātās draudzenes. Visi šie kristītie jau no agras bērnības pirmos iespaidus uz dievbijīgu dzīvi mantojuši no hernhūtiešiem. Paltmales draudze dibināta 1881. gadā, pirmais priekšnieks bijis Aleksandrs Kļaviņš, pēc

tam draudzes vadību pārņēmis Kārlis Andermanis.”

Ilgāku laiku draudze atradusies “Mutīšu” māju saimnieka Jura Andermaņa vadībā, kurš bijis piestiprināts arī Cēsu draudzei par sludinātāju. Paltmales draudzes saiešanas vietas bija bieži mainījušās: „Kīgari”, Līgatnes miesta „Jannau” māja, „Rožītes”, Paltmales muiža – mīertiesneša Prikūļa kungam piederošais nams, “Baltāji” (kur notikuši saieti 1935.-1941. gadā) un citās vietās.

1919. gadā par draudzes priekšsēdētāju ievēlēts Juris Andermanis, kurš bijis „Skudrukālnu” māju saimnieks. Šis mājas atrodas netālu no manām dzimtajām mājām „Vībotnēm”. Aptuveni ap 1920. gadu „Skudrukālnu” notikuši baptistu draudzes dievkalpojumi, svētdienas skola, zem mājas izbūvēts kristību baseins. Vasarā kristībām izmantots avotiņa baseins, kas atrodas netālu no mājas aiz Bērzkalniņa. „Skudrukālnā” saimniekojusi Andermaņu ģimene – vīrs Eduards un sieva Milda (vīrs bijis 24 gadus vecāks par sievu).

Par to man bērnībā stāstīja kaimiņiene Milda Andermane.

Andermaņu ģimenē bijuši 7 bērni. Jaunākais Felikss, kuru saucām par Vēliku, un kurš bija 9 gadus vecāks par mani un dzīvoja kopā ar māti „Skudrukālnā”, vēlāk Rīgā. Vēl divi dēli – Jonatans Artūrs un Vilimons – manā bērnībā jau bija izveidojuši savas ģimenes un dzīvoja Rīgā un Līgatnes pilsētā. Vecākie bērni - Arkādijs, Lidija un Jānis - bija miruši bērnībā un jaunībā. Dēlam Vīlipam (1925. – 18.06.2018.) liktenis bija lēmis nodzīvot garāko mūžu un mirt svešumā ASV Filadelfijā. Viņš Otrā pasaules kara laikā iesaukts vācu armijā, caur Vācijas nometnēm nonācis ASV ar Brazīlijas latviešu baptistu palīdzību. Pirms dažiem gadiem Vīlipsis Andermanis bija atbraucis uz Latviju padzīvot pāris mēnešus dzimtajā mājā „Skudrukālnā”, kuru viņš bija atguvis 90. gados, un apraudzīt ģimenes pēdējo atdusas vietu Paltmales kapos.

Bērnībā, 40. gadu beigās, mana tēva audzūmamma Liene Lencis (mirusi 04.06.1949.), kura bijusi aktīva Līgatnes baptistu draudzes saietu apmeklētāja, ņēma mani līdzī uz šiem saietiem. Daudz no tā visa neatceros, bet tikai to, ka, atnāku-

si mājās, nometos ceļos virtuvē pie malkas blukšņa un kaut ko bubināju. Kad vecāki jautāja, ko daru, atbildēju – lūdzu Dievu.

Saieti notika Līgatnē, Sprinģu ielā 1, otrajā stāvā. Kā raksta Linda Skriba: „Draudzes telpas atradušās Zaķu salā pie ezera, virs pasta telpām otrajā stāvā, ar četriem logiem rīta pusē. Dievkalpojumi šajā telpā notika jau no 1934. gada. Draudze oficiāli beidza pastāvēt 1951. gada 23. janvārī. Iemesls nav minēts. Tomēr pēc vecu draudzes locekļu liecībām draudze turpināja sanākt uz dievkalpojumiem papīrfabrikas telpās - mazajā zālītē pirts augšā. Līgatnes garīgā vadība bija Projuma rokās. Viņš gādāja, lai būtu malka, apkure, elektrība, viss, ko vajadzēja saimnieciskajā ziņā. Tomēr pēc kāda laika no šīs zāles atteicās.”

No veco līgatniešu atmiņām esmu uzzinājusi, ka Jāņa Projuma pamatdarbs bijis Līgatnes papīrfabrikas gatera vadītājs. Par to stāsta Valija Pastuhova savās atmiņās, kuras pierakstītas 2005. gadā:

“Mans (Vallijas) tēvs bija muzikants. Lūstūža kalnā sestdienās muzikanti saspēlēja. Tur kalna galā

bija uz abām pusēm slīps galds (kur nolikt notis) un abās pusēs gari soli, kur muzikantiem sēdēt.

Svētdienas rītos tur bērni klausījās baptistu draudzes dziesmās. Baptisti sapulcējās bijušās pasta ēkas augšējā stāvā un viņu dziedāšana bija Lustūzī labi dziedama. Baptistu draudzi vadīja mācītājs Projums, kurš darba dienās vadīja gateri Handfabrikā.”

Jāpiezīmē, ka, strādājot Līgatnes papīrfabrikā, ilgu gadu strādāju kopā ar Birutu Priedi (Ērgeli, Ērgi), kuras vecāku mājās notika baptistu saieti. Darbā par to nerunājām. Biruta bija laba atsaucīga darba biedrene, kura aktīvi vadīja fabrikas sanitāro kopu un ļoti labi veica savus tiešos darba pienākumus.

Linda Skriba: “... taču garīgais darbs arī turpmāk neapsīka un sapulces notika neatļauti, neoficiāli dažādās mājās. Šeit var minēt divas vietas, kurās ilgu gadu notika svētki, lūgšanu sapulces, jauniešu sapulces u.c. pasākumi - “Rītausmas” (Kolhozieku) ielā 10, kur tobrīd saimniekoja Pēteris un Emma Priedes, kā arī mājā “Gaujas”...”

(Turpinājums sekos)

Līgatnē izveidota inovatīva vidusskola, kurā praktizēt nākotnes profesijas

Līgatnē izveidota inovatīva mācību iestāde Jauno līderu vidusskola, kurā audzēkņi papildus vidusskolas mācību saturam Māra Oltes un Alises Koļesņikovas vadībā apgūs un praktizēs arī nākotnes profesijas. Skolas mērķis ir nodrošināt vispārējo vidējo izglītību ar jaunām, mūsdienīgām mācību metodēm un ar praksē balstītu teorijas apgušanu. Šobrīd ikvienam potenciālajam desmitklasniekam kopā ar ģimeni iespējams apmeklēt skolas Bezgalīgi atvērto durvju dienas, lai iepazītos ar mācību programmu, pasniegumiem un nākotnes profesiju programmu vadītājiem.

Skola izveidota ar Līgatnes novada vidusskolas, pašvaldības un uzņēmēju atbalstu, un tajā audzēkņi papildus vispārējai vidējai izglītībai iegūs kādu no izvēlētajām nākotnes profesijām – vides pārmaiņu speciālists (ar padziļinātām zināšanām klimata pārmaiņu jomā) vai viesmīlības pakalpojumu speciālists (ar padziļinātām zināšanām apkalpošanas jomā). Esošos virzienus papildinās dzīvei un darba tirgum nepie-

ciešāmās priekšzināšanas dažādās jomās, piemēram, uzņēmējdarbībā. Audzēkņi tiks apmācīti arī B kategorijas autovadītāja apliecības iegūšanai. Ar iegūto izglītību absolventi būs sagatavoti studijām Latvijas un ārvalstu augstskolās, kā arī iesaistei izvēlēto profesiju darba tirgū.

Zināšanu un prasmju apguve paredzēta intensīvā un radošā mācību procesā, kas veidots teorētisko apmācību apvienojot ar praksi vadošajos nozares uzņēmumos un

zinātniskajās laboratorijās Latvijā un ārvalstīs. Mācību process un mācībspēki organizēti, skolai sadarboties ar Biznesa augstskolu „Turība”, Vidzemes Augstskolu, Latvijas Universitāti un LKA Latvijas Kultūras koledžu. Praktiskās iemaņas audzēkņi pilnveidos viesmīlības uzņēmumā „Zeit”, rehabilitācijas centrā „Līgatne”, Vides risinājumu institūtā, SIA „Ģimenes zobārstniecība”, Līgatnes dabas takās esošajā dabas izglītības centrā „Pauguri” un pie citiem partneriem.

„Šīs skolas izveide kolektīvam un visiem iesaistītajiem ir liels izaicinājums, jo arī pats projekts ir sava veida inovācija. Esam pārliecināti, ka izvēlētais ceļš – praksē nostiprināta zināšanu un prasmju teorija – ir nākotnes skolas pamatā, bet jau šoruden to piedāvāsim Līgatnē. Tāpat apzināties, ka nākotnes līderus var veidot tikai līderi, tāpēc esmu ļoti pateicīga mūsu sadarbības partneriem no Latvijas augstskolām par gatavību iesaistīties mācību procesā, nodrošinot mācībspēkus un laboratorisko bāzi,” stāsta Saiva Vītola, Jauno līderu vidusskolas direktore.

„Mūsdienās arvien aktuālāka tēma ir vide un klimats. Neapšaubāmi šī virziena nozīmība nemazināsies, tāpēc pasaulei ir nepieciešami speciālisti, kas rūpējas par vides kvalitātes saglabāšanu un atjaunošanu, kā arī dabas resursu ilgtspējīgu izmantošanu. Savukārt viesmīlības jomā, spriežot pēc tirgus tendencēm, labu apkalpošanu klients vērtē augstāk par produkta kvalitāti. Tā ir pozitīva emocionālā pieredze, kas motivē cilvēku atgriezties atkārtoti. Ņemot vērā piesātināto uzņēmējdarbības vidi, plašo piedāvājumu, laika trūkumu, sociālo tīklu un interneta ietekmi, viens no uzņēmēja svarīgākajiem rīkiem ir tieši klientu serviss,” turpina direktore.

Ar plašāku informāciju un pieņemšanu atvērto durvju dienai iespējams iepazīties mājaslapā www.jaunielideri.lv

Vairāk informācijas:

Saiva Vītola,

Jauno līderu vidusskolas direktore

tel. 29807103,

e-pasts: saiva.vitola@jaunielideri.lv

Uz jautājumiem par Jauno līderu skolu atbild direktore Saiva Vītola

Pārmaiņas nozīmē, ka 1. septembrī Līgatnes pirmklasnieki dosies uz Jauno līderu skolu. Kas un vai mainīsies sākumskolas un pamatskolas skolēnu ikdienā?

Audzinašim bērnus par līderiem jau no pirmās klases. Kardinali nekas nemainīsies. Turpināsim piedāvāt interesantus pasākumus, ekskursijas, rosināsim apgūt jaunas kompetences. Vecākajās pamatskolas klasēs pievērsīsim lielāku uzmanību praksei un praktiskam zināšanu pielietojumam, profesionālajai orientācijai.

Tāpat kā visā valstī, šajā mācību gadā tiks ieviests jaunais mācību standarts 1., 4. un 7. klasē. Mazliet būs izmaiņas gan mācību priekšmetu saturā, gan formā. Piemēram, mā-

cību priekšmets „mājturība” pārtop par „mājturību un tehnoloģijām”. Tiks ieviests jauns priekšmets „kultūra un drāma”. Triju gadu laikā jaunais mācību saturs tiks ieviests visās klasēs.

Turpinot ar vidusskolas klasēm, redzam, ka Jauno līderu skola tiks piedāvāti divi virzieni.

Jā. Prasība vidusskolām ir tāda, ka jāpiedāvā četri padziļināti apgūstami mācību priekšmeti, no kuriem skolēniem jāizvēlas trīs.

Mums būs divi virzieni: vides pārmaiņu speciālisti un viesmīlības speciālisti.

Varbūt varētu mazliet raksturot, kādus priekšmetus apgūs katra virziena skolēni?

Vides pārmaiņu speciālistiem

izvēles priekšmeti būs sociālās zinātnes, vēsture un ģeogrāfija padziļinātā līmenī. Arī fizika, ķīmija un bioloģija. Angļu valoda padziļinātā līmenī. Mācīsīm arī krievu valodu. Latviešu valoda un matemātika šajā programmā iekļauta optimālā – pamata līmenī.

Viesmīlības speciālisti padziļināti apgūs sociālās zinātnes vai vēsturi, angļu valodu un kultūru un mākslu.

Priekšmetus, kurus apgūs abu virzienu skolēni, mācīsīm visiem kopā.

Papildus vispārējiem priekšmetiem Jauno līderu skolas audzēkņi iegūs arī profesionālās apmācības apliecības. Tāpēc būs jāmācās arī profesionālie priekšmeti. Tos vides

pārmaiņu speciālistiem mācīs Māris Olte, bet viesmīlības speciālistiem – Alise Koļesņikova. Vides pārmaiņu speciālistus gatavot izvēlējamies, saskatot šajā virzienā nākotnes profesiju. Savukārt viesmīlību izvēlējamies, ņemot vērā mūsu pašu Līgatnes tūrisma infrastruktūru un vides resursus. Tāpat arī viesmīlības speciālisti nākotnē būs pieprasīti, jo tā ir joma, ko roboti neaizvieto. Cilvēciskās saskarsmes prasmes būs pieprasītas vienmēr.

Kā notiks sadarbība ar augstskolām?

Mums ir noslēgti nodomu protokoli par sadarbību ar Vidzemes Augstskolu, kuri paši šobrīd domā par jaunu vides un klimata speciālistu programmu, ar Biznesa augst-

skolu „Turība”, ar Latvijas Kultūras koledžu, kuri mums nodrošinās priekšmeta „kultūra un māksla” pasniegšanu. Šo priekšmetu pamatā mācīsīm Rīgā, Kultūras koledžas telpās. Tāpat viņi mums palīdzēs ar mācību priekšmetiem „publiskā runa” un „dizains un tehnoloģijas”. Sadarbosimies arī ar Latvijas Universitātes ģeogrāfijas un fizikas un matemātikas fakultātēm. Fizikā izmantosim iespēju vest skolēnus uz moderni aprīkoti laboratoriju universitātē.

Tādējādi Jauno līderu skola veidos saikni no vidusskolas uz augstskolu.

Jā. Protams. Par to domā gan augstskolas, gan mēs, veidojot praksē balstītu izglītību.

Robežu noteikšana bērniem

Līgatnes novada Sociālā dienesta psiholoģes ieteikumi bērnu audzināšanā.

Robežu noteikšana bērniem – bērnu brīvības ierobežošana vai noteiktas, izprotamas sistēmas radīšana, kas palīdz bērnam neapjukt jaunās situācijās?

Robežas ir nepieciešamas visiem – gan bērniem, gan pieaugušajiem, vecākiem, audzinātājiem, skolotājiem un visiem tiem cilvēkiem, kuri vistiešākajā veidā ir saistīti ar bērnu audzināšanu. Kā saka vairāku grāmatu autors J. Ū. Roge: „Tas, kurš nenosprauz robežas, padara sevi par rīcībnespējīgu, par pakalpīgu vergu; bērni tādu neklausā un neciena.”

Robežu nospraušana rada personību apbūvēju cienišanu. Kaut arī visi: vecāki, audzinātāji un pedagogi – ir vienprātīgi par robežu nepieciešamību, šajā jautājumā pastāv liela nedrošība, jo mēdz būt situācijas, kad valda apjukums un nav padoma, kā rīkoties. Tāpēc vieni bērni brīžos, kad tiek uzstādītas kādas noteiktas prasības, reaģē neadekvāti, turpretim citiem tas nerada nekādas pretestības darbībai. Bērniem, kuri nepazīst ro-

bežas, bieži vien nav sasniegumu, tas parāda arī to, ko bērns prot un ko vēl nepavisam nevar.

Visi bērniem grib pašu to labāko, un bieži tieši tas kalpo par robežu izslēgšanas noteicošo faktoru, tādējādi veidojot vecāku un bērnu savstarpējās attiecības, kas balstītas uz visatļautības principu. Vecāki cieš, valdās tik ilgi, līdz notiek sprādziens. Kāpēc arī šādā situācijā bērns slikti reaģē uz vecāku pamatotām prasībām? Bērns vienkārši nesaprot, kāpēc tieši šobrīd viņam ir jāpilda vecāku uzstādījumi. Nereti notiek bērna fiziska vai garīga ievainošana.

Pēriens nenosaka robežas, tas mazina bērna ticību sev un pašvērtības apziņu, iedvēš sociālas dabas bailes – bailes no neveiksmēm un mīlestības liegšanas. Vecāku bezpalīdzības gadījumā fiziski sodi dažreiz var šķist vienīgais risinājums, tomēr ar īslaicīgiem audzināšanas panākumiem, bet vecākiem sišana var attīstīties jau par ieradumu. Ne katrs plīšis vai fiziska ietekmēšana radīs ilgstošus bērna fiziskus vai emocionālus traucējumus, bet tie nekādā gadījumā neattaisnos sevi kā

pedagoģisku rīcību. Tas pierāda vienīgi vecāku bezpalīdzību un nespēku. Šajā gadījumā bērns sāk cīnīties par varu, viņš atbējas, atspēlējas, padarot vecākus vai audzinātājus vēl bezspēcīgākus, provocējot atkal uz fizisku iejaukšanos. Jāņem vērā, ka fiziskās sāpes bieži pāriet ātri, bet paliekošas ir psihiskās brūces un rētas: vājuma apziņa, kauna un pakļautības sajūta.

Pastāv vēl arī citi bērna iespaidošanas veidi, kas pēdējā laikā parādās arvien biežāk – mīlestības liegšana vai verbālā dresūra. Bērni tiek sodīti ar emocionālās pieķeršanās liegšanu, vainas uzvelšanu, blāusānu, pastāvīgu kritizēšanu vai salīdzināšanu. Tas noved bērnu pie dziļām dvēseles sāpēm, kas gan būs mazāk redzamas nekā šīs darbības sekas, tomēr skumjas un liela nedrošība būs skaidri saskatāmas. Šāda veida sodīšana skar bērnus īpaši smagi, atstājot viņus vientuļībā, pamestībā, padarot nedrošus, jau agri aprokot ticību sev.

Būtu svarīgi apzināties, ka sodi kā robežu noteikšanas līdzeklis nepalīdz bērnam mainīt savu uzkrītošo

uzvedību. Fiziska vai garīga ietekmēšana nozīmē neveiksmīgus konfliktu risinājumus, tā ir pieaugušo atbēriba, un veicina bērnam arvien no jauna atkārtotošos atbēšanās kāri.

Šajā situācijā, mēģinot rast savstarpēju atzišanu un konstruktīvu sadarbību, vecākiem būtu bērnam jāatvairinās, jālūdz viņa līdzdalība, jāveido sirsnīga saruna, lai bērnam būtu iespēja atbrīvoties no zudušās pašcieņas un pazemojumiem.

Ja gribam bērnus ņemt vērā un cienīt, kā arī viņiem iemācīt izturēties ar cieņu un respektu pret mums, tad pieaugušajiem jāiemācās vēltīt uzmanību pašiem sev un cienīt sevi. Tikai tas, kurš pats sev spēj noteikt robežas un rāda to par paraugu, spēj noteikt robežas citiem, spēj pārliecināt par robežu nospraušanas iespējām un riskiem. Arī pārāk liela sevis pakārtošana bērnu prasībām noved pieaugušos pie dažādām frustrācijām, kas rada papildus nevajadzīgu spriedzi ģimenē. Pateikt sev „jā” nozīmē pieņemt bērna „jā”.

Audzināšanā dažādas sarežģītas problēmas ir normāla parādība – kļūdas pie tām pieder. Sakāve ir dā-

vana, no kuras varam mācīties, tas ir jauns sākums, lai meklētu citus ceļus un pieejas un turpmāk rīkotos citādāk.

Audzināšanā var būt tikai trīs pārkāpumi, kuru sekas, brūces un rētas paliek uz mūžu: patstāvīga bērna fiziska ietekmēšana, dvēseliski pazemojumi – liegta mīlestība un emocionāla tuvība, kā arī seksuāla izmantošana. Audzināšana ir savstarpēja pielāgošanās, tas ir konflikts un harmonija, tuvība un izskaidrošanās. Audzināšana nevar izpausties kā „viens pret otru”, ne arī „es visu zinu labāk”, nedz arī ietiepība. Audzināšana ir kopīgs ceļš, ko paši veidojam, kopā ejot, skrienot, būvējot, kopīgi darbojoties, veltot kopīgus pūliņus savstarpējai cieņas pilnai sapratnei un saskaņai.

Tikai konsekventa rīcība un prasības ikdienā veicina racionālas, uz sapratni, jūtām un sarunām balstītas attiecības, un, bērnam pat nemanot, rada vieglu ikdienu ar pašsaprotāmām robežām.

Ilze Serge,
Līgatnes novada Sociālā dienesta psiholoģe

ES projekts „100 vārdi par Eiropu” Līgatnē

Jau trešo mācību gadu Augšlīgatnes pirmsskolas izglītības iestādē „Zvaniņi” sadarbojas ar brīvprātīgā darba jauniešiem no Eiropas. Kopš marta sākuma pie mums brīvprātīgo darbu ir uzsākusi Ija Artmeladze (Ia Artmeladze) no Gruzijas pilsētas Batumi. Viņa piedalās pirmsskolas iestādes darbā, īstenojot projektu „100 vārdi par Eiropu” (2019-3-LV02-ESC11-002815), kura mērķis ir sniegt bērniem un vietējiem iedzīvotājiem zināšanas par Eiropu un citām kultūrām, neformālā veidā attīstīt cieņpilnu komunikāciju, saskarsmes prasmes, svešvalodu zināšanas, kā arī iepazīt dažādas tradīcijas un stiprināt toleranci. Ar brīvprātīgās jaunietes aktivitātēm vēlamies stiprināt vietējo komūnu, lai bērni un vecāki kļūtu par aktīvākiem pilsoņiem un atvērtākiem starptautiskai pieredzei. Projekta rezultātā vēlamies popularizēt vērtības – brīvību, drošību, pilsonisku sabiedrību, solidaritāti. Eiropas brīvprātīgā darba projekts ir tapis sadarbībā ar biedrību „After Effect”. Brīvprātīgajā darbā var iesaistīties jaunieši 18 – 30 gadu vecumā, veicot dažādas aktivitātes Eiropas valstīs un attīstot dažādas dzīves prasmes neformālā veidā.

Mūsu izglītības iestādes mērķis saistībā ar šo projektu ir nodrošināt mūsu iestādes bērniem un darbiniekiem ikdienas angļu valodas praktizēšanu, kur brīvprātīgais jaunietis asistē iestādes pedagogus mācību laikā, tāpat arī darbojas ar bērniem ārpusnodarbību laikā, komunicējot ar viņiem angļu valodā. Šogad ar brīvprātīgā darba veicēju ciešāk sadarbojas skolotājas Agnese Gulbe un Zane Viksniņa, bet, tā kā sadarbība ar brīvprātīgajiem jauniešiem ir mūsu iestādes kopdarbs un rezultāts ir svarīgs visiem, ikviens darbinieks ir iesaistīts projekta realizācijā.

Agneses Gulbes foto – no Pū-

Pūciņu grupas ikdienas kopā ar Iju Artmeladzi. Agneses Gulbes foto

cīšu grupas ikdienas kopā ar Iju Artmeladzi

Ir pagājuši jau trīs mēneši, kopš Ija ir mūsu vidū, un bija interesanti dzirdēt viņas iespaidus, esot Latvijā.

Kāds bija tavš mērķis, dodoties uz Latviju strādāt pie bērniem?

Ijai patīk bērni, un šī ir viņas pirmā pieredze darbā ar bērniem. Ija aizrautīgi darbojas ar bērniem un saredz iespēju šādā veidā labāk apgūt latviešu valodu, dodot bērniem pretī zināšanas angļu valodā. Sarunas laikā meitene prāto, interesanti kādas attiecības un kāda sadarbība ar bērniem viņai būs jau projekta beigās?

Kas tevi pārsteidza, pirmo reizi ieraugot Latviju?

Viennozīmīgi – daba. Tā šķiet tik skaista un atšķirīga no dzim-

nes. Meitenei patīk pavasara krāsainās puķes un augi. Stārķis ir izpelnījies Ijas apbrīnu, jo tas meitenei šķiet tik liels, balts un skaists, dzimtenē tādu neesot. Pēc meitenes stāstītā, mēs varam lepoties, jo pie mums ir daudz vairāk putnu. Lielu pārsteigumu sagādā arī vietējo cilvēku attieksme. Šeit dzīvojošie ir draudzīgi, komunikabli, pretimnākoši un atvērti.

Ko tu dari ikdienā un brīvdienās? Vai esi jau paguvusi būt arī citur Latvijā?

Katru dienu Ija dodas uz bērnu darbu un māca bērniem angļu valodu. Drīz bērni jau būs iemācījušies īsi pastāstīt par sevi, krāsu nosaukumus un skaitļus nosaukumus angļiski. Ija labprāt veido dažādus rokdarbus ar bērniem un darbojas ar bērniem rotaļu laukumā. Meitene ir ieinteresēta izveidot intere-

santu vidi rotaļu laukumā. Pirmais projekts vides labiekārtošanā jau ir tapis, pateicoties izpalīdzīgiem tētiem – tās ir augstās dobes, kurās iestādītas zemenes un iesēti dārzeņi. Bērni ir priecīgi par šo veikumu un ar nepacietību gaida, kad uzdīgs sēkliņas. Vēl ir doma ierīkot mūzikas un gleznošanas stūrīti. Brīvdienās Ija ar savu draudzeni dodas garās pastaigās, bauda dabu, spēlē galda spēles, veido rokdarbus. Brīvos brīžos mācās latviešu valodu. Kad reizēm paliek skumīgi, Ija gatavo saldo ēdienu. Meitene jau ir bijusi Siguldā, kur ļoti patīcis kempings “Dainas”. Devusies arī uz Līgatnes dabas takām, kur patikuši apskatītie dzīvnieki. Plāno apmeklēt arī Cēsis, Jūrmalu un Rīgu.

Ar ko atšķiras latviešu un gruzīnu virtuve? Vai ir kādi ēdieni, kuri šeit šķiet interesanti?

Ija uzskata, ka abu valstu ēdieni ir ļoti atšķirīgi. Kā piemēru meitene min, ka gruzīniem ir daudz vairāk ceptu ēdienu nekā mūsu latviešu virtuvē (hinkali, hačapuri). Kā arī atšķiras saldo ēdienu un saldumu pagatavošanas paradumi (čurčel-la). Pie mums Ija ir iecienījusi auzu pārslu cepumus un smalkmaizītes ar rozīnēm. Meitenei pie mums garšo visa veida mērces, kas tiek pasniegtas pie kartupeļiem, tās meitenei šķiet garšīgas un interesantas, jo dzimtenē tādu nav.

Ko vēl ceri pagūt šeit izdarīt?

Ija vēlas labāk apgūt latviešu valodu, iegūt jaunus draugus. Ir interese iepazīt latviešu tautastērpus. Ja būs iespēja un beigsies ierobežojumi, meitene vēlas izbaudīt latviešu kultūru, dodoties uz koncertiem, izrādēm, muzejiem. Protams, baudīt arī dabu un apmeklēt dažādas vietas Latvijā.

Vēlam Ijai, lai iecerētais piepildās, lai kopīgi piedzīvojam vēl daudz aizraujošu pasākumu un notikumu!

Silvija Rijniece,
Augšlīgatnes PII „Zvaniņi”
metodiķe

Līdzfinansē Eiropas Savienības Eiropas Solidaritātes korpus

Projekts „100 vārdi par Eiropu” tiek finansēts ar Eiropas Komisijas Eiropas Solidaritātes korpusa, kuru Latvijā administrē Jaunatnes starptautisko programmu aģentūra, atbalstu. Šī publikācija atspoguļo vienīgi autora uzskatus, un Komisijai nevar uzlikt atbildību par tajā ietvertās informācijas jebkuru iespējamo izlietojumu.

Līgatnes dabas taku saimei pievienojas divi aļņu mazuļi

Lai gan pavasaris šogad ir mānīgs gan laikapstākļos, gan neierastajā cilvēku dzīves kārtībā, dabā viss notiek ierastajā ritmā un šopavasār ģimenes pieaugumu sagaidījusi Līgatnes dabas taku aļņu saime – mammai Mirgai piedzimuši dvīņi.

Savas pirmās dzīves nedēļas māte ar mazuļiem pavadīja nomaļākajos nožogojuma nostūros, paslēpušies no apmeklētāju skatieniem. Taču nu jau mazie alnēni kopā ar mammu laiku pa laikam dodas apgaitā iepazīt plašo teritoriju un atrādīties dabas taku apmeklētājiem. Tomēr lielāko laiku daļu mazuļi joprojām pavada paslēpušies kādā koku pudurī.

Aļņu mazuļi dabā parasti dzimst maijā un jūnijā, un pirmos dzīves mēnešus to galvenā barība ir mātes piens, bet savu ēdienkarti tie pamazām papildina ar zāļaugiem un plaukstošajām koku lapiņām.

Alnēnu kažoks, atšķirībā no pārējiem Latvijas pārnadziem, nav

raibs, bet gan ir vienmērīgi rūsganā tonī, kas turpmāko mēnešu laikā tiek nomainīts pret pieauguša aļņa pelēcīgo apmatojumu.

Alnēnu tēvs Jusis šobrīd audzē ragus, un ar mazuļu audzināšanu nenodarbojas. Savukārt mammas Mirgas uzmanība pievērsta mazuļu audzināšanai un gardāko kumosu ierādīšanai rūsganajiem alnēniem. Jaunā ģimene plašo teritoriju dala ar vēl divām aļņu dāmām – Gundegu un Mildiņu, kā arī ar pagājušā gada atvasēm – trīs aļņu pusaudžiem. Šobrīd Līgatnes dabas takās apskatāmi desmit aļņi.

Līgatnes dabas taku aļņu saimē ģimenes pieaugums ir gandrīz katru gadu un, piemēram, 2018. gadā Līgatnes dabas taku aļņi devās uz Slovēriju, palīdzēt atjaunot vietējo aļņu populāciju.

Maija Rēna,

Dabas aizsardzības pārvaldes komunikācijas speciāliste

Var saņemt īstermiņa aizdevumu no vienotā platības maksājuma

Lai mazinātu Covid-19 krīzes negatīvo ietekmi, šogad lauksaimniekiem ir pieejams bezprocentu īstermiņa aizdevums no vienotā platības maksājuma (VPM). Tas rudenī, kad tiks izmaksāts VPM, tiks atskaitīts no vienotā platības maksājuma, ko saņems lauksaimnieks par VPM pieteiktajiem platības hektāriem. Iesniegumu īstermiņa aizdevuma saņemšanai lauksaimnieki var iesniegt no 2020. gada 21. maija līdz 15. augustam LAD Elektroniskajā pieteikšanās sistēmā.

Īstermiņa aizdevums tiek ap-

rēķināts no vienotā platības maksājuma avansa apmēra, ņemot vērā šādus nosacījumus:

- īstermiņa aizdevuma minimālā summa – 700 eiro;
- atbalsta likme noteikta 40 eiro par vienotajam platības maksājumam pieteikto hektāru;
- saskaņotā valsts atbalsta īstermiņa aizdevuma maksimālā summa – 100 000 eiro.

Īstermiņa aizdevumu līdz 2020. gada 31. decembrim piešķirs lauksaimniekiem kā de minimis atbalstu vai arī kā saskaņotu valsts at-

balstu atbilstoši Eiropas Komisijas lēmumam, ja lauksaimniekam trīs pēdējos fiskālajos gados piešķirtā de minimis atbalsta kopējā summa ir sasniegusi 25 000 eiro.

Lauksaimnieks var pretendēt uz īstermiņa aizdevumu:

- ja 2020. gadā ir pieteicies vienotajam platības maksājumam;
- ja pretendē uz aizdevumu kā de minimis atbalstu, ir sagatavojis un apstiprinājis uzskaites veidlapu par saņemto de minimis atbalstu, to var izdarīt Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēša-

nas sistēmā (EDS);

- ja pretendē uz aizdevumu kā saskaņotu valsts atbalstu, pieteicējs īstermiņa aizdevuma iesniegumā pamato, kā Covid-19 izplatība negatīvi ietekmējusi uzņēmuma saimniecisko darbību (pamatojums jābalsta vismaz uz vienu no šiem kritērijiem):

- o atbilstoši operatīvajiem finanšu datiem 2020. gada martā, aprīlī, maijā, jūnijā vai jūlijā lauksaimniekam apgrozījums samazinājies vismaz par 20 procentiem, salīdzinot ar 2019. gada attie-

cīgo periodu;

- o atbilstoši operatīvajiem finanšu datiem 2020. gada pirmajos piecos mēnešos lauksaimniekam likviditātes rādītāji ir pasliktinājušies, salīdzinot ar 2019. gada finanšu datiem.

Plašāka informācija pieejama Lauku atbalsta dienesta mājaslapā www.lad.gov.lv izvēlnē „Ārkārtas atbalsts Covid-19”. Informāciju var saņemt, zvanot uz dienesta klientu apkalpošanas tālruni 67095000.

#AtklājVidzemiDroši

Vidzemes plānošanas reģions (VPR) un tā uzņēmējdarbības centrs (VUC) ar īpaši sagatavotiem ceļošanas maršrutiem Vidzemē sāk tūrisma kampaņu #AtklājVidzemiDroši. Šis pasākums sabalsojas ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras (LIAA) rīkoto kampaņu tūrisma veicināšanai iekšzemē „Atklāj Latviju droši”. Arī Vidzemes plānošanas reģiona eksperti aicina populāru apskates objektu vietā izvēlēties mazāk zināmus tūrisma galamērķus, kā arī neaizmirst par piesardzību, lai ierobežotu un izskaustu vīrusu.

Kampaņas būtība (piedāvājot sagatavotus ceļošanas maršrutus) – ieteikt ceļotājiem atklāt Vidzemes mazāk zināmās dabas pērles – mežus ar pārgājēju takām, upes laivošanai, brīnišķīgas ainavas no skatu torņiem, dot iespēju viesoties industriālā mantojuma objektos, nelielās kultūrvietās un iepazīt viesmīlīgus saimniekus krodziņos, lauku saimniecībās, viesu namos un mazajās pārtikas ražotnēs. Kā uzsver kulinārā mantojuma pārzinātāja, māksliniece Sandra Ošiņa: „[...] viss šeit ir tuvs un personīgs. Tu vari ielūkoties acīs zemniekam, kurš izaudzējis un samalis kaņepes tavam galdam, noglāstīt sānu govij, kuras pienu saimniece pielej tavai brokastu kafijai.”

Mīļi gaidīti Vidzemē!

„Mūsu kampaņas nolūks ir aicināt ceļot un apmeklēt mazāk populāras vietas Vidzemē, tāpēc iesakām ceļotājiem ieskafties kartē un atrast tādu vietu, kur vēl nekad nav būts vai ir būts tikai skolas ekskursijas laikā, doties tur, lai atklātu Vidzemi no jauna!” rosina Lienīte Priedāja-Klepere, VPR tūrisma eksperte. „Vidzemē ir arī vairāki tūrisma objekti un vietas, kas vasaras sezonā to unikālā

piedāvājuma dēļ ir ieguvušas lielu popularitāti ārvalstu ciemiņu vidū. Viņi šīs vietas jau laikus bija rezervējuši savam apmeklējumam, taču globālā pandēmija plānus mainīja. Šobrīd, kad ārvalstu viesi vēl tikai pārvar ceļošanas inertumu, vietējam tūristam ir vienreizēja iespēja vasarā piedzīvot atpūtu Vidzemē, baudot kvalitatīvus pakalpojumus un atbalstot vietējos uzņēmumus,” saka L. Priedāja-Klepere.

Šobrīd ceļotājiem pieejami vairāki maršruti, kurus var redzēt tīmekļa vietnē www.vidzeme.lv sadaļā #AtklājVidzemiDroši, kā arī VPR sociālā tīkla Facebook kontā. Pirmie ekspertu sagatavotie maršruti paredzēti dabas mīļotājiem – nelielām draugu kompānijām un ģimenēm ar bērniem Vidzemes ainaviski skaisto upju atklāšanai, vizinoties ar laivu. Piedāvājums ir papildināts arī ar pārgājēju maršrutiem dabā.

Ceļotāji ir aicināti doties īsākā brīvdienā pastaigā pa pievilcīgām dabas takām Alūksnes pusē, apvienojot to ar industriālās pagātnes izziņāšanu, vēderprieku baudīšanu un braucienu ar vēsturisko Bānīti. Citi savu varēšanu var apliecināt garo pārgājēju maršruta “Mežtaka” posmā no Apes līdz Kometiem vai arī otrādi – dodoties pretējā virzienā. Visas vasaras garumā Vidzemes plānošanas reģiona eksperti piedāvās arvien jaunus maršrutus dažādām ceļotāju gaumēm, lai mudinātu aizvien labāk iepazīt Vidzemes dabas, kultūras un viesmīlības pieturvietu daudzveidību un atbalstītu vietējos tūrisma uzņēmumus, kuri ir gatavi droši un atbildīgi uzņemt ciemiņus savā tirdzīnā, krodziņā vai saimniecībā. Plānots, ka tiks piedāvāti arī pārobežu maršruti Vidzemē un Dienvidigauņijā, lai mudinātu igaunus braukt uz Latviju, bet latviešus palūkoties, kā klājas kaimiņiem igauniem.

Kampaņas organizētāji arī aicina dalīties ar savām Vidzemes piedzīvojumu fotogrāfijām sociālajos tīklos, pievienojot tēmturi #AtklājVidzemiDroši.

Informāciju sagatavoja:

Zane Kaķe,
sabiedrisko attiecību speciāliste
Vidzemes plānošanas reģionā,
zane.kaķe@vidzeme.lv

2020. gada 3. jūnijā

ĀRSTNIECĪBAS PAKALPOJUMU SAŅEMŠANAS KĀRTĪBA

PACIENTI	ĀRSTNIECĪBAS IESTĀDE (ĀRSTS)
<p>Pakalpojumu piesaka attālināti (zvanot, rakstot e-pastu u.c.)</p>	<p>Ja iespējams, var sniegt attālinātu konsultāciju</p>
<p>Ierodas precīzi noteiktajā laikā</p>	<p>Nosaka pieraksta laiku vai mēnesi iepriekš informē par plānoto pieraksta laiku</p>
<p>Pēc iespējas ievēro 2m distanci, dezinficē rokas</p>	<p>Dezinficē virsmas, vēdina telpas</p>
<p>Lieto sejas masku</p>	<p>Lieto manipulācijas veikšanai atbilstošus individuālās aizsardzības līdzekļus</p>
<p>Pirms noteiktiem veselības aprūpes pakalpojumiem* var būt nepieciešams veikt Covid-19 testu (ar ārsta nosūtījumu bezmaksas)</p>	<p>Laikus informē pacientu par nepieciešamību veikt Covid-19 testu</p>

*Plašāk NVD mājaslapā www.vmnvd.gov.lv sadaļā: COVID-19/Ārstniecības pakalpojumu saņemšanas kārtība

Lai visu uzplaukušo puķu melodijas
Ar dzimtas puses vasarlaika gaismu
Ķums uzdāvā to brīnumaino ziedu,
Ko tikai reizi gadā atrast var.

**Sveicam novada
19 LĪGAS un
163 JĀŅUS svētkos!**

Visiem novada iedzīvotājiem
vēlam liksmu līgošanu un,
lai saulgriežu nakts burvība un
jāņuzāļu spēks pavada visa
gada garumā!

Līgatnes novada dome

Pārtrūka dzīvības stīga,
Apklusā vārdi un balsis.
Nakts iestājas bezgalīga,
Raudāja mākonis pālss.

Maijā mūžībā aizgājuši

Sergejs Korjakins –
22. maijā
Vija Linde – 27. maijā

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem!

Ir krūtīs maza sirsniņa
Tā dziļi, dziļi apslēpta
Tuk, tuk tur sit mazs pulksteniņš
Es vecāku mīļumiņš.

**Maijā Līgatnes novadā reģistrēti
tris bērniņi:**

**Kristens, Kims, Aleksira Hellija
un Anabella**

Sirsniņi sveicam vecākus un vecvecākus!
Lai bērniņi aug veseli un laimīgi!

Lai kāzu diena cauri gadu tālēm
Kā cerība, kā balta bura peld
Un laimes ceļā lai tā neizbālē,
Tāpat kā gredzenos dzirkst zelts.

**Maijā Līgatnes novadā jāvārdu teica:
Andis un Liene**

Sveicam jauno ģimeni!

Līgatnes novada bibliotēkas atsākušas darbu ierastajā darba laikā

Pagasta bibliotēka
O-P 9:00-18:00
S 9:00-13:00
Pilsētas bibliotēka
Pī,O,C 8:30-16:30
T 8:30-18:00
Pk 8:30-15:00

- Maksimālais uzturēšanās laiks bibliotēkā 30 MIN
- Distance starp apmeklētājiem 2 METRI
- Iesakām izmantot personīgo MUTES UN DEGUNA AIZSEGU
- Obligāta ROKU DEZINFEKCIJA

DATORU IZMANTOŠANA

- Pieaugušajiem
- Līdz 30 min
- Obligāta prasība: mutes un deguna aizsegs

Tiek atjaunota pirts darbība

Informējam, ka no 12. jūnija tiek atjaunota Līgatnes sabiedriskās pirts darbība, ievērojot valstī noteiktos distancēšanās ierobežojumus.

Pirts darba laiks:

sievietēm
plkst.
14.00 – 18.00

vīriešiem
plkst.
18.00 – 22.00

Pirts apmeklētāju noteikumi:

- ievērot divu metru distanci
- maksimālais cilvēku skaits ģērbtuvē – 9 cilvēki
- maksimālais cilvēku skaits dušas telpā – 12 cilvēki
- maksimālais cilvēku skaits pirts lāvas telpā – 4 cilvēki

Jautājumu un neskaidrību gadījumā zvanīt: 26465257 (Mārcis).

SIA „Dinas Puhartes Doktorāts”

ADRESE – Nītaures ielā 3 (vecā ceptuves ēka)

DOKTORĀTA TĀLRUŅA NUMURI:

26649282 – doktorāta tālrunis pierakstam, informācijai (iepriekšējais 64155583 vairs neeksistē)

29186898 – doktorāta tālrunis recepšu pasūtīšanai

29416828 – dr. Dinas Puhartes-Zicmanes tālrunis Mājas vizītes lūdzam pieteikt darbdienās līdz plkst. 15.00 pa tālruni **29416828**

DOKTORĀTA DARBA LAIKS (sākot no 10.06.2020.)

Pirmdiena 8.00 – 19.00

Otrdiena 8.00 – 19.00

Trešdiena 8.00 – 19.00

Ceturtdiena 8.00 – 19.00

Piektdiena 8.00 – 14.00

Dakteres

Dinas Puhartes-Zicmanes pieņemšanas laiki:

Pirmdiena 8.00 – 14.00

Otrdiena 8.00 – 14.00

Trešdiena 15.00 – 19.00

Ceturtdiena 15.00 – 19.00

Piektdiena 11.00 – 14.00

Ārsta palīga

Zaigas Zicmanes

pieņemšanas laiki:

Pirmdiena 14.00 – 19.00

Otrdiena 14.00 – 19.00

Trešdiena 8.00 – 14.00

Ceturtdiena 8.00 – 14.00

Piektdiena 8.00 – 14.00

“Līgatnes Novada Ziņu” e-pasta adrese: ligatnes.zinas@gmail.com. Par publicētajiem faktiem un uzskatiem, personu un vietvārdu pareizu atspoguļojumu atbild rakstu autori. Līgatnes novada domes viedoklis ne vienmēr saskan ar rakstu autoru viedokli. Aicinām arī novada iedzīvotājus kļūt par avīzes veidotājiem, iesniedzot aprakstus par interesantiem cilvēkiem, notikumiem, faktiem un citu aktuālu informāciju. “Līgatnes Novada Ziņu” izdevumu, kas iznāk vienu reizi mēnesī, elektroniski var apskatīt Līgatnes novada mājaslapā www.ligatne.lv.

Iespiests:
SIA „Erante”

Nākamais
„Līgatnes Novada Ziņu”
izdevums iznāks
2020. gada 22. jūlijā